

Mørk: For mig at se har den højtærede socialminister haft en meget heldig hånd ved udformningen af de fire lovforslag, som her er til behandling.

Først gives der folkepensionisterne en tiltrængt øjeblikkelig forbedring gennem engangstillægget på 100 kr. til ægtepar og 70 kr. til andre pensionister. Samtidig har man i dette lovforslag også tænkt på beboerne på alderdomshjemmene med mindre beløb. Jeg vil gerne i denne forbindelse sige, at jeg håber, at vi i det kommende folketingsudvalg kan blive enige om at gøre lovforslaget om engangstillægget færdigt meget hurtigt, først og fremmest af hensyn til folkepensionisterne selv, men også af hensyn til kommunerne, som jo skal have nogen tid til at tilrettelægge udbetalingerne, hvis det skal nås inden jul.

Herudover betyder ministerens forslag en mere varig forbedring af pensionerne fra 1. april 1962. Jeg skal ikke komme nærmere ind på disse ting, men jeg vil gerne understrege, at i de samme forslag indgår bl. a. også en forhøjelse af de indtægtsgrænser, der gælder for retten til børnetillæg til pensionerne. Økonomisk — set i forhold til de andre ændringer — er denne ændring en relativt ringe ting, men jeg er overbevist om, at denne hævnning af indtægtsgrænserne fra ca. 6 000 kr., som de ligger på i dag, op til 10 550 kr. vil vække tilfredshed og glæde hos dem, der berøres heraf, og det er jo i meget stor udstrækning invalidepensionisterne.

Ministeren fastslår i sin fremsættelsestale, hvad jeg er helt enig med ham i, at de foreliggende forslag ikke endeligt løser pensionisternes forhold, og her kommer bl. a. det vigtige spørgsmål om en mere retfærdig reguleringsordning af pensionerne ind i billedet, en ordning, der indebærer, at pensionerne følger udviklingen i befolkningens indkomster. Dette spørgsmål må løses, men jeg erkender, at selv om der for nylig er afgivet en betænkning om denne sag, så er en yderligere overvejelse af spørgsmålet på sin plads, før forslag herom kan fremsættes.

I fjor gennemførte vi visse lempelser i fradragsreglerne til fordel for privatpensionisterne. Nu foreslås der en yderligere lempelse her, og så har man jo lov til at håbe, at denne ændring, som forhåbentlig

gennemføres, vil kunne medvirke til at fremme opsparingsviljen. Hvis man ser på de pensionsindtægter, der efter lovforslaget kan oppebæres ved siden af fuld folkepension, er der her tale om ikke ubetydelige forhøjelser. Et ægtepar kan således have indtil 8 400 kr., enlige op til 5 900 kr., før der sker nedsættelse af den indtægtsbestemte folkepension. Ligeledes vil det maksimale beløb for egenpension stige til 19 600 kr., før man falder til folkepensionens mindstebeløb. Ministeren ønsker at gå videre ad denne vej, ønsker, at der med tiden skal gennemføres en yderligere liberalisering og en gradvis afvikling af fradragsreglerne, og det er jo heri, det store perspektiv ligger. En kommission skal undersøge mulighederne herfor med henblik på med tiden at gennemføre en almindelig folkepension for alle.

Jeg skal ikke lægge op til nogen principdebat om den fremtidige pensionsordning herhjemme; jeg vil kun sige, at udviklingen ser ud til at gå i den retning, at flere og flere lønmodtagergrupper — dette ord taget i bredeste forstand — med tiden vil opnå en slags efterløn eller pension, som vil kunne være et supplement til de pensioner, der ydes igennem sociallovgivningen. Så ikke mindst på den baggrund hilser jeg den højtærede socialministers initiativ på dette meget vigtige område med tilfredshed.

I relation hertil vil jeg nævne, at flere fagforeninger og også enkeltvirksomheder i dag yder deres ældre medlemmer og medarbejdere visse tilskud som supplement til folkepensionen, når de på grund af alder ophører med at arbejde. Det er min opfattelse, at det er disse mennesker selv, der direkte og indirekte gennem årene har været med til at skabe mulighederne for, at sådanne tilskud kan ydes. Jeg vil gerne i udvalget have undersøgt de eventuelle virkninger, som sådanne tilskud kan få på pensionernes beregning og størrelse.

Endelig har jeg et spørgsmål, som jeg gerne vil rejse; det drejer sig om betalingen af pensionisternes sygekassekontingent. Spørgsmålet blev i sin tid berørt i sygeforsikringskommissionen, og senere er det igen blevet rejst fra forskellig side. Jeg ved udmærket, at der er flere fremskridtsvenlige kommuner, blandt andre min egen, som i mange år af kommunekassen har